

เรื่อง การจัดแจ้ง และหนังสือรับรองการจัดแจ้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม^๑

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวงกำหนดที่มา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา จำนวนกรรมการและสมาชิกวาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุม การบริหารจัดการ และการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๕ ออกตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“เครือข่ายภาครัฐ” หมายความว่า องค์กรภาครัฐหรือผู้แทนองค์กรที่มีที่ตั้ง และ บุคลากร ในพื้นที่ของสภาวัฒนธรรมแต่ละระดับ เช่น ผู้แทนกระทรวง กรม กอง ส่วนราชการต่าง ๆ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ เป็นต้น

“เครือข่ายภาคเอกชน” หมายความว่า องค์กรภาคเอกชนที่ดำเนินงานในรูปแบบต่าง ๆ เช่น สมาพันธ์ สภา สมาคม มูลนิธิ สโมสร สมัชชา ชมรม กลุ่ม ที่ดำเนินงานด้านสาธารณประโยชน์

“เครือข่ายภาคชุมชน” หมายความว่า องค์กรชุมชนที่ดำเนินงานในลักษณะให้ความช่วยเหลือสนับสนุนกัน ทำกิจกรรมร่วมกัน หรือรวมตัวกันในรูปแบบอื่น ๆ เช่น กลุ่มสาขาอาชีพ กลุ่มฌาปนกิจ กลุ่มอาสาสมัคร กลุ่มอนุรักษ์ กลุ่มพัฒนา กลุ่มพิทักษ์สิทธิประโยชน์ กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) องค์กรศาสนา คณะกรรมการหมู่บ้าน ลูกเสือชาวบ้าน กลุ่มนักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ กลุ่มสื่อมวลชนและการสื่อสาร เป็นต้น

“เครือข่ายภาคธุรกิจ” หมายความว่า องค์กรในเครือข่ายภาคธุรกิจที่ก่อตั้งขึ้นมาเพื่อประกอบกิจการที่มุ่งเน้นผลกำไร เช่น ร้านค้า บริษัท ห้างหุ้นส่วน ห้างสรรพสินค้า ธนาคาร สหกรณ์ เป็นต้น

“เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน” หมายความว่า กลุ่มผู้รู้ทางด้านวัฒนธรรมพื้นบ้าน ในชุมชนที่อยู่ในพื้นที่ของสภาวัฒนธรรมนั้น ๆ เช่น ด้านการเกษตร ด้านโภชนาการ ด้านอุตสาหกรรม และหัตถกรรม ด้านแพทย์แผนไทย ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านกองทุน และธุรกิจชุมชน ด้านสวัสดิการชุมชน ด้านทัศนศิลป์และศิลปะการแสดง ด้านภาษาและวรรณกรรม ความเชื่อและประเพณี ด้านการจัดการแหล่งเรียนรู้ชุมชน ด้านการบริหารจัดการชุมชน เป็นต้น

“เครือข่ายภาควิชาการ” หมายความว่า องค์กรที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลและถ่ายทอด องค์ความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวกับการศึกษา ศิลปะและวัฒนธรรม เช่น สถานศึกษา สถาบันการศึกษา สถาบันวิจัย พิพิธภัณฑ์ ศูนย์วัฒนธรรม หอวัฒนธรรม หอศิลปะ ศูนย์การศึกษา ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน เป็นต้น

“เครือข่ายอื่น” หมายความว่า เครือข่ายต่าง ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวข้างต้น และมีความประสงค์ที่จะเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙/ตอนพิเศษ ๑๓๐ ง/หน้า ๔๕/๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๕

ข้อ ๒ องค์การเครือข่ายใดที่ประสงค์จะจัดตั้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรมให้ที่ประชุมสมาชิกเครือข่ายมีมติมอบหมายให้บุคคลใด บุคคลหนึ่ง เป็นผู้แทนในการจัดตั้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม หรือมอบอำนาจให้ผู้อื่นจัดตั้ง หรือจะทำโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานประกอบการขอจัดตั้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม ในวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด

ข้อ ๓ บุคคลสามารถเป็นสมาชิกองค์กรได้มากกว่าหนึ่ง แต่จะเป็นผู้แทนองค์กรได้เพียงกลุ่มหรือองค์กรเดียว

ข้อ ๔ องค์การเครือข่ายวัฒนธรรมสามารถส่งผู้แทนเข้าร่วมเป็นสมาชิกสภาวัฒนธรรม ไม่เกินองค์กรละ ๑๐ คน

ข้อ ๕^๒ วันเวลารับจัดตั้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม เพื่อดำเนินการจัดตั้งสภาวัฒนธรรม ตั้งแต่วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป (ในวันและเวลาราชการ)

ข้อ ๖ สถานที่รับจัดตั้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม
๖.๑ ในต่างจังหวัดให้ยื่นคำขอจัดตั้ง ณ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด หรือที่ว่าการอำเภอทุกอำเภอ (สำนักงานวัฒนธรรมอำเภอ)

๖.๒ สำหรับกรุงเทพมหานครให้ยื่นคำขอจัดตั้ง ณ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม

ข้อ ๗ หลักฐานประกอบการรับจัดตั้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม
(๑) แบบขอจัดตั้งเครือข่ายวัฒนธรรมให้ใช้แบบคำขอตามแบบ จจ. สวธ. ๐๑ (ก) หรือแบบ จจ. สวธ. ๐๑ (ข) ที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

(๒) แบบรายงานมติขององค์กรเพื่อเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม [แบบ จจ.สวธ. ๐๒] ที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

(๓) แบบบัญชีรายชื่อสมาชิกองค์กร [แบบ จจ.สวธ. ๐๓] ที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

(๔) ใบมอบอำนาจ (กรณีมอบอำนาจให้ผู้อื่นจัดตั้งแทน) ที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

(๕) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาทะเบียนบ้านของผู้จัดตั้ง พร้อมรับรองสำเนา

ข้อ ๘ หนังสือรับรองการจัดตั้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม ให้ใช้แบบ รจ.สวธ. (ก) หรือแบบ รจ.สวธ. (ข) ที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕

ปรีศนา พงษ์ทัตศิริกุล

^๒ ข้อ ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกรมส่งเสริมวัฒนธรรม เรื่อง การจัดตั้ง และหนังสือรับรองการจัดตั้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม (ฉบับที่ ๓)

- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

-) คณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกาศกรมส่งเสริมวัฒนธรรม เรื่อง การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า
วัฒนธรรม (ฉบับที่ ๒)^๓ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกาศกรมส่งเสริมวัฒนธรรม เรื่อง การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า
วัฒนธรรม (ฉบับที่ ๓)^๔ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๓ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า หรือการ
อื่นใดที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ตามที่กำหนดใช้ในประกาศกรมส่งเสริมวัฒนธรรม เรื่อง การจดทะเบียน
เครื่องหมายการค้า ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖ (ฉบับที่ ๒) ให้
ถือว่าการนั้นเป็นไปตามที่กำหนดใช้ในประกาศกรมส่งเสริมวัฒนธรรม เรื่อง การจดทะเบียน
เครื่องหมายการค้า ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕ (ฉบับที่ ๑)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ณัฐพร/ผู้จัดทำ

๘ ตุลาคม ๒๕๕๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๓ ประกาศกรมส่งเสริมวัฒนธรรม เรื่อง การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า
วัฒนธรรม (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖ มิได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ได้ถูกยกเลิกโดย
ประกาศกรมส่งเสริมวัฒนธรรม เรื่อง การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕ (ฉบับที่ ๑)
ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๐/ตอนพิเศษ ๑๐๘ ง/หน้า ๔๗/๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๖